

Československé sbřatření.

Od národního dopisovatele.

Co dávno jsme si přáli, co dávno žádali, aby Poláci a Češi se sbřatřili a v Rakousku stejnou cestou šli, stalo se. Utrpení, útsky ba hnušné nakládání s majoritou v říšské radě oba národy sblížilo. Byť i nelze bezpečně dnes zjistiti úplnou shodu československou v politických oborech, pfece počátek jest tu. Majoritou slovanskou na říšské radě dán k spojení základ a nyní po říšské radě stává se dál. Hodný kus postaven byl manifestačním sjezdem československým v Krakově 12. prosince. Nejsme si přátely okázalostí, ale někdy nutno okázalost pfeđe skutkem pfeđeslati. Kéž ale skutky se také dostaví. V tom bylo by a musilo by být naše vítězství.

Však k věci. Čechové a Poláci než se rozšli z Vídně, usnuli se veřejně solidaritu svou manifestovati. A učinili to důstojně. Dostaveničko dáno v Krakově. Češi a Slované jeli z Vídně. Příchod jejich do Krakova byl věru triumfální.

V udaný čas dostavily se všechny národní spolky krakovské s prapory a hudbami, zástupcové všech korporací, studenti, obecní rada se starostou Frieheinem v čele na nádraží.

Majestátně vjel rychlík do nádraží. V tu chvíli ozvaly se již hromové hlasy z tisíců hrdel: "Niech żyje! Na zdar, Čechům! Na zdar, Jihoslovanům!" Hned potom valné množství zapělo mohutné chorály: "Hej Slované!" a "Jeszcze Polska niezginieła."

Když vystoupili z vlaku poslanci: dr. Pacák, dr. Brzorád, dr. Stránský, dr. Sláma, Skála, dr. Šílený, Seichert, Martinek, Radimský, Biankini a Vukovič — posl. Hofica zavítal již dříve — obstopil je lid: líbání a v triumfu vedení na místo perronu, kde dělo se vítání.

Příchozí pozdravil starosta Friedlein řečí plnou bratrské družnosti a vřonoucí. Po něm promluvil zástupce křesťansko-sociální strany dr. Dobija, pak representant akademické mládeže Rýdl.

Hosté skoro doneseni do připravených vozů. Jediný jásavý pozdravný hlahol provázal je na celé dlouhé cestě z nádraží do Sokolovny. Všude sypalo se na ně kvítí a to ve množství za nynějšího ročního počás překvapujícím.

Sokolovna byla nabita. Najisto nejméně čtyři tisíce lidu!

Při tom representanti všech stavů: šlechty, měšťanstva, obchodnictva, rolnictva i studentů. Veškerá tato společnost byla prodchnuta myšlénkou jednoty, pospolitosti a solidarity slovanské.

Shromáždění zahájil dr. Dobija. Navrhl za pfeđedu říš. poslance býv. starostu krakovského dra. Weigla, za čestné presidenty posl. dra. Pacáka, dra. Brzoráda, dra. Stránského, Biankiniho a Vukoviče.

Teuto návrh jednohlasně akklamaci jednohlasně za jásavého potlesku schválen.

Na tribunu vstoupil napřed dr. Weigel. Nadšeně přijat návrh jím podaný, by se panovníkovi zaslala holdovací depeše.

Posl. dr. Pacák řečnil /potom napřed pfeđedu potom česky: krátce, vzletně a jadrně za stálé pochvaly všeho posluchačstva.

Po té mluvil posl. Biankini přerušován stále frenetickým aplausem a netuchnoucí pochvalou. Přikročilo se pak k dennímu pořádku.

Došlo několik set telegramů. V celém Rakousku, kde žijí Slované, jevil se čilý zájem pro události toho dne.

Shromáždění pfeđloženo a jím schváleno za jednomyslného potlesku následující resoluce:

I. Opírajíce se o státní základní zákony, mocnářovými přísahami stvrzené, dovoláváme se práva k životu a ke kulturnímu rozvoji, dovoláváme se jako rovnoprávní obyvatelé stejných práv s jinými národy, neboť platíme stejné daně a odvádíme stejnou daň z krve jak oni.

II. Vyslovujeme uznání všem poslancům, kteří na říšské radě byli solidárně za jedno a vyzýváme je, by vytrvali při zásadách vyslovených v adresní osnově prarvice a to v zájmu solidarity slovanské a v interesu politickém.

III. Vyslovujeme však zároveň naprosto nevoli a opovržení všem poslancům této země, kteří zradivě voliče, přidržovali se nepřátel Slovanstva, kteří násilím a dýkami parlament zmařili a vydali lid do rukou absolutismu.

IV. Dovoláváme se rozšíření práv konstitučních, zvláště pak rozšíření autonomie spravedlivým upravením volebních řádů.

Ohromné davy ze sálu se rozcházelý jen z nenáhla. — — —

Po schůzi následoval banket skvělý, který slovanským hostům vystrojilo město Krakov.

V odvetu za tuto pohostinnost pozvali Čechové a Moravané Poláky na Moravu do Pferova. Tito přijali a ve 24 hodinách oclli se také v Pferově.

Přátelský večer, uspořádaný zde ve skvostném sále národního domu, který zbudovala zde záložna a jenž by mohl být okrasou každé velké obce české, měl průběh nad míru důstojný. Co na půdě polské započato, to na půdě české provedeno a skončováno. Jedním slovem večer, jenž skončil teprve o 3. hodině ranní, byl jedním mofem nadšením.

Sál i vedlejší místnosti byly přeplněny, také galerie, kde shromáždění bylo velice četné. Na jevišti sálu, jenž jest zároveň divadlem, umístěn byl orchestr. Mladá sličná děvčata podělovala hosty kyticemi.

Večer zahájen byl veselým krakoviákem, načež vřelou řečí uvítal hosty starosta obce pferovské pan Tropper. Přeđseda Weigel připil po té krásnou zdravici obci pferovské, načež ujal se slova dr. Stránský. Velebil lid polský a český, dovolával se nadšení, s jakýmž uvítání byli poslanci čeští v Krakově a v Pferově poslanci polští.

Polský posl. prof. Roszkowski dovozoval, že lid polský také v době, kdy politika šla jinými cestami než nyní, pfece jen bratrskou lásku k českému národu choval a se mu neodcizil.

Význam sjezdu jest proto také veliký, že bylo to dílo okamžiku, dílo bez přípravy a že všechno, co se na sjezdu bylo stalo, vytrysklo silou živelní ze srdcí lidových.

Dr. Žáček pozdravil ve skvělé řeči poslance národa polského jako poslanec za Pferov. Velebil velikou minulost národa polského a líčil jeho utrpení a neštěstí a porovnával s osudem národa polského osud náš. Jsme bratry Poláků nejen slovem, ale také žalostí a bolem. Okolnost ta utužuje jen svazek uzavřený, jež čítá řečník za dějinnou událost, jež označí snad obrat v dějinách rakouských. Národ český a polský povolání jsou v první řadě, aby při sobě stáli.

Řečník připomíná, že Morava jest mostem mezi Slovanstvem a že ode dávna vše činili nepřátelé naši, aby tento most sbořili. Prof. Sokolowski vzpomnul bratrů slovanských, zejména Slovinců a pronesl nadšený připitek na spolek všech Slovanů rakouských proti "kultuře" německé, jež argumentuje nožem. Poslanec dr. Pacák, nadšeně uvítán, praví: "Čechům dostalo se v Krakově uvítání v pravdě bratrského, ba královského. Ne pouze zevním

bylo uvítání, nýbrž vytrysklo z hloubi duše." Řečník viděl starce, kteří při příchodu Čechů slzeli a tyto slzy jsou mu zárukou, že upřímným a pevným bude svazek česko-polský. S české strany smlouva porušena nebude.

U starých Poláků bylo příslovím, když chtěli projevití věrnost ke smlouvě, dáti na ni české slovo. "Vy nám, drazí hosté, je dáváte, my vám na vzajem dáváme slovo polské." Dr. Dobija připil českým ženám a dívkám. Chor poslance př. Šílená pronesla hluboce pročitěnou zdravici ženám a dívkám polským. Jásající polská mládež nosila paní Šílenou sálem. Posl. dr. Brzorád měl nadšený připitek na věrné spojence naše: na spravedlivé Němce, zejména na dra. Ebenhocha. Boufe souhlasu a potlesku provázela tento připitek. Slezký poslanec dr. Michejda připil bratrství českého a polského lidu. Posl. dr. Szponder měl ohnivý připitek, plný horoucí lásky ku českému národu a uchvátil jím shromáždění do té míry, že za nadšeného applausu, když skončil, byl vyzdvížen na ramena a nosen sálem.

Konečně ujal se také slova P. Stojalowský, který připil nepřítomnému kmenu slovanskému a pfece tak významnému: Rusinům. Připomenul neshody v rodině slovanské a citoval ruský popěvek, kde dva holubi vodu pili, je však dva supi přišli a vodu jim zkalili a je znesvářili, těmito supy pak jež byli Němec a Maďar. Mluvil ještě notář Krejzl z Jablunkova, Polák Brandowski, posl. Martinek a Hofica, polský rolník Matucha, zástupci českého a polského národního dělnictva a dr. Bulín za mladší generaci. Mluveno až do pozdní hodiny ranní. Dámy si připily a mužové se celovali. Zpíváno "Hej Slované", "Bože, cos Polska", "Kde domov můj" a "Jeszcze Polska niezginieła". Zpěvácký spolek pferovský přispěl nemálo k povznesení nálady krásnými a velebnými zpěvy. Dávo po půlnoci již bylo, když vše rozloučili jsme se na nádraží s polskými hosty.

Připomínáme ještě, že došla spousta telegramů ke slavnosti té, v necelých 24 hodinách uspořádané a že do Pferova zavítali zástupcové celé Moravy, ze všech míst a krajů.

A končíme čím jsme počali toto sdělení: "Sbřatření československé tak dlouho žádáné nás těší. — Kéž jen vytrvá a nese ovoce!"

Když jste silně nachlazení.

Potřebujete nejlepší lék, jaký lze dostat a tím jest Chamberlain's Cough Remedy

Potřebujete lék, který poskytne nejen rychlé úlevu, nýbrž vyléčí trvale

Potřebujete lék, jenž uleví pfečímu a vyhazování usnadní.

Potřebujete lék, který pfečebází náchylnosti k zánětu plic

Potřebujete lék, který jest příjemným a bezpečným k užívání

Chamberlain's Cough Remedy jest jediným lékem v užívání, jenž vyhovuje všem těmto požadavkům.

Chamberlain's Cough Remedy jest jedním lékem v užívání, jenž vyhovuje všem těmto požadavkům. Lékař tento jest věhlasným pro svou léčivost zlého nachlazení po celých Spoj. Státech i mnoha cizích zemích. Má mnoho soků, ale následkem rychlého a trvalého vyléčení prudkého nachlazení stojí v popředí všech a výtečné vlastnosti jeho jsou všude oceňovány a chváleny. Na prodej u všech lékárníků.

Mr. Elisha Berry v tomto místě praví, že nic neposkytlo mu nikdy tak mnoho dobra rychlou úlevou od revmatismu, jako Chamberlain's Pain Balsam. Trpěl velice pfecházejícím bolestmi od kyčle ke kolenu, až když užil tento liniment, jenž skýtá rychlou úlevu. — B. F. Baker, lékárník, St. Paris, Ohio. Na prodej u všech lékárníků.

Když nemůžete k vůli kašli spát, užijte Chamberlain's Cough Cure. Skýtá vždy rychlou úlevu. Jest též nejlepším proti nachlazení, jelikož napomáhá vyhazování, ulevuje pfečímu a pfečebází náchylnosti k zánětu plic. Na prodej u všech lékárníků.

Svolání sněmu království českého.

Z Nar. Listů ze dne 23. prosince.

Krátký pobyt nejvyššího maršálka království českého knížete Jiřího z Lobkovic ve Vídni zavdal podnět k domněnce, že jednal tam s kráhy rozhodujícími o svolání sněmu království českého a to tím spíše, ježto časopisy vládě blízkými v poslední době stala se opět známa o svolání sněmu zaiských, která však jen některých sněmů výslovně se týkala. Jak jsme již oznámili, přijat byl v pondělí nejvyšší maršálek z-nský císařem ve všeobecném slyšení, pojednal s některými ministry a téhož dne vrátil se do Prahy.

Svolání sněmu království českého jeví se býti nálehavou potřebou z několika velmi důležitých příčin a proto také v nedělní schůzi důvěrníků národní strany svobodomyšlné jednomyslným projevem potřeba tato důrazně byla vyslovena.

Nejbližší zajisté příčinou ku svolání sněmu jest vlastní potřeba zemského hospodářství. Byť i zemský výbor byl oprávněn učiniti prozatímní opatření zejména ohledně pinění dávek zemských, jest nicméně projednání zemského rozpočtu sněmem věci nezbytnou.

Dále jest zapotřebí vzhledem k nové berní opravě v čas rozhodnouti otázku o přírážkách, pokud na otázce té závisí podíl na výnosu daně samé.

Ovšem nebude zejména řešení otázky této úkolom jednoduchým, uvážíme-li, že hospodářství zemské již po mnoho let vede se nejen s největším napjetím soustavy přírážkové a tudíž nesouměrným zatížením finančních sil poplatníků, aje že nutno vypomáhati potřebě zemského hospodářství i úvěrem.

Právě nynější doba pfechodní, utvořená novou opravou berní, jest zvláště příhodná, aby i hospodářství zemskému zjednány byly pevnější základy a opatřeny vydatnější zdroje příjmů. Bohužel, všechny pokusy v tomto směru činěné, připomínáme tu jenom známý návrh zesnulého dra. Julia Grégra, narážely na tuhý odpor, zvláště ve Vídni, jež všechny možné zdroje nových příjmů hledí obrátiti na prospěch důchodů státních. Konečně ale nutno tak nebo jinak opatřiti důchody zemské příjmy dostatečnými, aby nejen zabezpečovaly pravidelný chod hospodářství zemského, ale umožňovaly i rozvoj jeho, přiměřený požadavkům a úkolům samosprávy zemské.

Jest patrné, že již samy tyto úkoly vyžadovaly by a vyžadují delšího zasedání sněmu a vyvinutí největšího úsilí pánů sněmovníkův, aby je zmohli.

Než úkoly sněmovní rozmnožily se tentokráte ve směru jiném. Entročením rady říšské na dobu neurčitou zůstává tato polovina říše beze všeho parlamentního zastoupení v okamžiku, kdy dle veškeré pravděpodobnosti záležitosti týkající se poměrů obou polovin říše budou upraveny, byť i dočasně a prozatímně, ve smyslu čl. 14. To se týká nejen kvoty či podílu na společných záležitostech, ale i upravení styků obchodních a otázky celní, nepřehlídíme-li tu zvláště ještě k otázce prodloužení privileje rakousko-uherské banky.

Zejmena otázka kvotová, obchodní a celní dotknou se značně i hmotných prostředkův obyvatelstva a jest tudíž nezbytně nutno, aby sněm království českého své stanovisko k nim přesně vytkl. Vždyť se zdá, že dle postupu jednání sněmovny uherské budoucí rok 1898 jest posledním a tudíž pfechodním rokem pro hospodářské a obchodní styky obou polovin říše na základech posavadních a že dospějeme k rozluce společného celního území a tudíž k otázce uzavření nové obchodní smlouvy s

Uhrami a dle všeho i smlouvy celní, po případě ku vládním opatřením za týmiž účely, kdyby v r. 1898 k novým úmluvám nedošlo.

Jak zemědělství, tak průmysl a obchod český, jež tvoří v otázkách těchto činitele velice důležitého, musí býti nejen náležitě upozorněny, ale i připraveny, aby v čas zájmy své nahájily. Sněm zajisté jest povolán, aby zaujal k těmto otázkám určité stanovisko, a aby dal podnět k akci interessentův ve směru takovém, aby obrana hospodářských zájmů v království českém nesla se proudem jednotným a zabezpečila takto potřebám jejich náležitých ohledů pro všechny případy.

Ha, tyto hospodářské zájmy a ochrana jejich jde ještě dále, ježto nutno naučiti se účinku nového, dosud neurčitého poměru obou polovin říše i v zahraničném obchodu, jak ukázala citlivost burs berlinské a pařížské v posledních dnech k hodnotám zdejším, když stalo se zřejmým, že provedení provisoria vyrovnacího setkává se s rostoucími nesnázeami.

V sousedních zemích také již se konají poradny interessentů, nuže, komuž jinému, než sněmu království českého pfeđevším jest tu postaviti se hlasem svým v čelo domácí obranné akci hospodářské?

Jak zřejmo, jsou to vesměs otázky veliké důležitosti, jež očekávají jednak řešení sněmem, jednak podnět jeho a proto sotva zbude pánům sněmovníku čas, aby zasáhnutí mohli ještě do jiných otáček, jichž se nakupilo od let množství ve sněmovním archivu, jež však dosud marně čekají, kdy budou vyřízeny.

Proto se nám zdá býti naprosto pochybnou taktika oněch německých časopisů, kteréž tak či jinak uvádějí očekávané zasedání sněmu království českého i ve spojení s otázkami spornými mezi oběma národnostmi v Čechách. Všecky časopisy německé a i většina vládních činí tak tím způsobem, že podkládají resolucím sjezdu důvěrníkův národní strany svobodomyšlné snahy Němcům nepřátelské, kdežto resoluce ony se domáhají jen spravedlnosti a rovného práva obou kmenův, při tom pak listy ony zcela nemístně a nečasně přilévají oleje do vzniklého žáru bojů, svalující všecku vinu na náš národ a nikterak nechtějíce uznati, že zejména násilí a kvívdny na našich menšinách českých páchané jsou nejvlastnější příčinou všeho co se událo.

Druhá část časopisů německých a mezi nimi zvláště "Reichswehr" činí opět svolání sněmu závislým na jakési pfeđchozí dohodě mezi zástupci českými a německými na sněmu zemském a dovolává se zejména velokataktův konservativních, aby dohodu tuto prostředkovali. Pravíť, že by takovou akci vítali s radostí, i kdyby opětně se minula s účinkem. Čím kritičtější, tím jest nynější okamžik, v němž dorozumivací akce má býti zahájena, tím oprávněnější jest požadavek, aby Čechové a Němci poskytli jakési pozitivní pfeđběžné podmínky. —

Jsemě pfešvědčení, že "Reichswehr" napsal slova tato v nejlepší úmyslu, máme však za to, a toho důkazem jsou všechny ostatní hlasy německé, že myslí v obou táborech v Čechách mají zapotřebí ku svému uklidnění delšího času a že jedním z nejvydatnějších prostředkův ku doclení tohoto uklidnění jest sněmovní práce v otázkách zemského hospodářství a v ostatních nálehavých otázkách, jichž jsme se tuto stručně dotkli.

Soudíce dle krátkého pobytu nejvyššího maršálka království českého ve Vídni, máme za to, že sněmovní zasedání budoucí zabýváti se bude jen nejnaléhavějšími otázkami zemského hospodářství a ostatních zájmů hospodářských se týkající.